

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 26

(2007–2008)

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 23. november 2007,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen traff i sitt møte 26. oktober 2007 beslutning om å innlemme følgende rettsakter i EØS-avtalens vedlegg XX (miljø):

- Direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp og om endring av Rådets direktiv 96/61/EF (kvotedirektivet)
- Direktiv 2004/101/EF av 27. oktober 2003 som endrer direktiv 2003/87/EF for så vidt gjelder Kyotoprotokollens prosjektbaserte mekanismer (mekanisedirektivet)
- Forordning (EF) nr. 2216/2004 av 21. desember 2004 om et standardisert og sikkert registersystem (registerforordningen)
- Beslutning 2004/156/EF om retningslinjer for overvåking og rapportering av klimagassutslipp som dekkes av kvotedirektivet
- Beslutning 2006/780/EF om å unngå dobbel bokføring av utslippsreduksjoner under EUs kvotehandelsystem vedrørende prosjektaktiviteter under Kyotoprotokollen i henhold til kvotedirektivet

Forordning (EF) nr. 2216/2004 (registerforordningen) er blitt oppdatert med forordning (EF) nr. 916/2007 av 31. juli 2007. Videre er beslutning 2004/156/EF (overvåking og rapportering av klimagassutslipp) erstattet av beslutning 2007/589/EF av 18. juli 2007. De to nye rettsaktene innebærer tekniske justeringer av det etablerte kvotesystemet. EØS-beslutningen om innlemmelse av disse to rettsaktene i EØS-avtalen forventes å kunne tas på neste møte i EØS-komiteen 6. desember 2007.

Rettsaktenes formål er å bidra til kostnadseffektive reduksjoner i klimagassutslipp ved å opprette et kvotesystem for handel med klimagasser i Europa.

EØS-komiteens beslutning om å slutte seg til EUs kvotehandelsystem antas å være av særlig viktighet. I tillegg har kvotedirektivet med tilhørende rettsakter nødvendiggjort lovendringer (jf. Ot.prp. nr. 66 (2006–2007) Om lov om endringer i klimakvoteloven m.m. som inneholder en nærmere beskrivelse av det norske kvotehandelsystemet og EUs kvotehandelsystem). Endringene i klimakvoteloven ble vedtatt 22. juni 2007. EØS-beslutningen ble derfor tatt med forbehold om Stortingets sam-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

tykke til etterfølgende godkjenning i samsvar med Grunnloven § 26, annet ledd.

EØS-komitebeslutning i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen. Direktiv 2003/87/EF med tilhørende rettsakter følger som utrykte vedlegg og finnes elektronisk på <http://www.regjeringen.no/nb/dep/ud/dok/regpubl/stprp>.

2 Nærmere om innholdet i rettsaktene

2.1 Hovedinnholdet i EUs kvotedirektiv

Direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp i Det europeiske fellesskap og om endring av Rådsdirektiv 96/61/EF (kvotedirektivet), etablerer et system for kvotehandel med klimagasser i EU med det formålet å redusere EUs utslipp av klimagasser på en kostnadseffektiv måte.

EUs kvotesystem omfatter utslipp av CO₂ fra energianlegg, oljeraffinerier, koksverk, visse typer anlegg for bearbeiding av malm, anlegg for produksjon av støpejern og stål, anlegg for sement-, kalk-, glass- og glassfiberproduksjon, anlegg for produksjon av keramiske produkter og anlegg for produksjon av papirmasse, papir og papp (jf. vedlegg I til direktivet). Direktivet omfatter bare anlegg over en viss kapasitet. Enkeltland kan etter samtykke fra Kommisjonen inkludere ytterligere aktiviteter, anlegg og gasser i kvotesystemet.

Direktivet krever at hver medlemsstat legger frem en nasjonal tildelingsplan (national allocation plan – NAP) for femårsperioden 2008–2012 og for de etterfølgende femårsperiodene, som angir det samlede antall kvoter staten skal tildele og hvordan kvotene skal tildeles. I EU skal denne planen godkjennes av Kommisjonen før de kvotepliktige bedriftene kan overføre kvoter til andre, mens kompetansen til å godkjenne planen er lagt til EFTAs overvåkingsorgan (ESA) når det gjelder EØS/EFTA-landene.

Direktivet åpner i liten grad for salg av kvoter ved tildeling til og med 2012. I perioden 2008–2012 skal minst 90 prosent av kvotene tildeles vederlagsfritt. EØS/EFTA-landene er gitt unntak fra denne bestemmelsen i EØS-komiteens beslutning.

Ved overføring av kvoter følger det et likt antall kvoter som er gyldige under Kyotoprotokollen. Rent teknisk vil dette skje ved at de kvotene som tildeles vil være merket både med identifikasjonskoder som viser at de er EU-kvoter, og koder som viser at de er gyldige under protokollen. Overføring av kvoter mellom to bedrifter i ulike land vil der-

med simultant bety at det overføres kvoter mellom de to landene.

Kvotepiktige virksomheter må hvert år levere dokumentasjon for utslippsmengden det foregående år. Rapportene fra anleggene må verifiseres senest 31. mars. Innen 30. april må kvotepiktige virksomheter innlevere kvoter til myndighetene tilsvarende sine utslipp av CO₂ det foregående året. Den som ikke leverer tilstrekkelig antall kvoter til dekning av utslippene det foregående året, må betale overtredelsesgebyr til forurensningsmyndighetene på 100 Euro pr. manglende kvote. Betaling av gebyr fritar ikke for forpliktelsen til å innlevere kvoter svarende til utslippene.

2.2 Hovedinnholdet i mekanismedirektivet – bruk av utslippsenheter fra de prosjektbaserte kyotomekanismene

Mekanismedirektivet åpner for at landenes bedrifter ved oppgjør av kvoteplikten benytter utslippsenheter fra de prosjektbaserte kyotomekanismene (Den grønne utviklingsmekanismen og Felles gjennomføring). Bruk av utslippsenheter fra Den grønne utviklingsmekanismen og Felles gjennomføring i kvotesystemet er fra 2008 tillatt opp til en viss prosent av tildelingen til hver kvotepliktig bedrift. Det enkelte landet skal selv spesifisere dette prosenttallet i den nasjonale tildelingsplanen.

De kvotepliktiges adgang til å benytte utslippsenheter fra Den grønne utviklingsmekanismen og Felles gjennomføring underlegges noen kvalitative begrensninger:

- Direktivet åpner ikke for bruk av kreditter fra kjernekraftprosjekter i henhold til det internasjonale regelverket for kyotomekanismene.
- Direktivet åpner ikke for bruk av kreditter fra prosjekter knyttet til opptak gjennom skog og arealbruk
- Landene må ved godkjenning av vannkraftprosjekter med produksjonskapasitet over 20 megawatt, sørge for at relevante internasjonale kriterier og retningslinjer respekteres.

Bruk av utslippsenheter fra prosjekter i land og sektorer som omfattes av EUs kvotesystem, er regulert særskilt, jf. punkt 2.5.

2.3 Hovedinnholdet i registerforordningen

Forordning (EF) nr. 2216/2004 (registerforordningen) er primært en omfattende teknisk regulering av kvoteregistre som skal sikre at bestemmelsene i kvotedirektivet (2003/87/EF) og mekanismedirektivet (2004/101/EF) blir fulgt opp på en ensartet og

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

sikker måte. Hvert land må opprette et kvoteregister, og det opprettes også en transaksjonslogg som registrerer alle bevegelser av kvoter mellom konti i de enkelte land og over landegrensene. Kvoteregistrene holder orden på den enkelte kvotepliktiges beholdning av kvoter og fungerer som en internettbank. Disse registrene vil også være registre for kvoter under Kyotoprotokollen. Denne forordningen skal også sikre at registrene er i samsvar med kravene til slike registre under Protokollen.

Registerforordningen er blitt oppdatert med forordning (EF) nr. 916/2007 av 31. juli 2007. Endringene foretas blant annet på grunnlag av erfaringer fra bruken av kvoteregistrene i perioden 2005–2007. EØS-beslutning om innlemmelse av forordning (EF) nr. 916/2007 i EØS-avtalen forventes å kunne tas på neste møte i EØS-komiteen 6. desember 2007.

2.4 Hovedinnholdet i retningslinjer for overvåking og rapportering av klimagassutslipp

Beslutning 2004/156/EF inneholder detaljerte retningslinjer for beregning, måling, overvåking og rapportering av klimagassutslipp (i første omgang CO₂-utslipp) fra enheter som har kvoteplikt i henhold til kvotedirektivet. Beslutningen består av en kort innledning og 11 vedlegg. Vedlegg I gir generelle retningslinjer, mens vedlegg II–XI gir spesifikke retningslinjer for hver av aktivitetene som er omfattet av kvotedirektivet: forbrenningsanlegg, oljeraffinerier, koksverk, røsting av malm og sinterverk, jern- og stålproduksjon, sementproduksjon, produksjon av kalk, produksjon av glass, produksjon av keramiske produkter samt papir- og pappindustri.

Beslutningen om overvåking og rapportering er i lys av erfaringer fra kvotehandelsperioden 2005–2007 erstattet av beslutning 2007/589/EF som skal gjelde for perioden 2008–2012. Den nye beslutningen inneholder, i likhet med den tidligere beslutningen, detaljerte retningslinjer for beregning, måling, overvåking og rapportering av klimagassutslipp fra kvotepliktige virksomheter. EØS-beslutning om innlemmelse av beslutning 2007/589/EF i EØS-avtalen forventes å kunne tas på neste møte i EØS-komiteen 6. desember 2007.

Retningslinjene i Beslutning 2004/156/EF inneholder for øvrig bare regler for de utslippene som har obligatorisk kvoteplikt iht. direktivets vedlegg I. Det må utarbeides egne retningslinjer for aktiviteter og gasser som enkeltland vil inkludere i kvotesystemet under dets artikkel 24. Dette gjelder blant annet for utslipp av lystgass og CO₂ fra produksjon

av mineralgjødsel, som Regjeringen legger opp til skal omfattes av kvoteplikten. I EU utarbeides retningslinjer for utslipp av lystgass fra denne type virksomhet.

2.5 Hovedinnholdet i beslutningen om å unngå dobbel bokføring av utslippsreduksjoner under EUs kvotehandelssystem

Beslutning 2006/780/EF utdyper mekanismedirektivets bestemmelser om bruk av kvoter fra de prosjektbaserte kyotomekanismene. Medlemsstatene pålegges å sikre at det ikke utstedes kvoter under Den grønne utviklingsmekanismen (noe som i EU kun vil gjelde i prosjekter på Kypros og Malta) eller fra Felles gjennomføring som følge av utslippsreduksjoner som finner sted innenfor installasjoner som deltar i EUs kvotehandelssystem. Dette ville ha ført til at de samme utslippsreduksjonene ble registrert to ganger.

Denne beslutningen har inntil videre ikke direkte betydning for Norge som potensiell vert for prosjekter da det ikke er åpnet for prosjekter under Felles gjennomføring på norsk jord.

3 Beslutningen i EØS-komiteen

3.1 Innholdet i EØS-komiteebeslutningen

EØS-komiteen vedtok 26. oktober 2007 i beslutning nr. 146/2007 at vedlegg XX, Miljø, til EØS-avtalen skal endres ved innlemming av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp og om endring av Rådets direktiv 96/61/EF (kvotedirektivet) med tilhørende rettsakter.

EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 inneholder en fortale og 4 artikler. I innledningen blir det vist til EØS-avtalen, og særlig til artikkel 98, som gjør det mulig å endre vedleggene til avtalen gjennom beslutning i EØS-komiteen. Fortalen inneholder henvisninger til sammenhengen mellom kvotedirektivet og Kyoto-avtalen. Videre omtales hvordan kvotedirektivet rent faktisk vil berøre EØS/EFTA-landene. Av særlig interesse for Norge er omtalen av kvoteloven, samt den maksimale utslippsmengde Norge vil legge inn i EUs kvotehandelssystem og de begrensninger som vil gjelde for kvotepliktige virksomheters bruk av de prosjektbaserte kyotomekanismene.

Videre inneholder beslutningen 4 artikler, som i det aller vesentlige gjelder tekniske og prosedyremessige tilpasninger.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

3.2 Tilpasninger for EØS/EFTA-landene

Beslutningen i EØS-komiteen inneholder både materielle, institusjonelle og prosedyremessige tilpasninger. Beslutningen presiserer i fortaleten hvordan EØS-avtalens materielle virkeområde skal forstås. Også denne omtales nedenfor.

Det fremgår av artikkel 1 2. e) at EØS/EFTA-landene ikke vil være bundet av direktivets bestemmelse om at maksimalt 10 % av kvotene skal kunne selges. De kan dermed selv bestemme om de vil selge en større del av kvotemengden.

EØS/EFTA-landenes stilling som selvstendige parter til Klimakonvensjonen og Kyotoprotokollen slås fast i fortaletens punkter 12) og 13) slik at ESA ikke skal overvåke landenes samlede klimapolitikk for å oppfylle utslippsforpliktelsene under disse (se artikkel 1 2. n)). Det gjelder f.eks. nasjonal klimapolitikk utover kvotedirektivet og statens kjøp av kvoter under kyotomekanismene.

Island og Liechtenstein har nesten ingen bedrifter som i utgangspunktet ville ha kvotepliktige utslipp. Det gis derfor i artikkel 1 2. t), på visse betingelser, unntak fra kvotesystemet for Island og islandske bedrifter. Liechtenstein får anledning til å bruke Sveits som vertskap for sitt kvoteregister i artikkel 1 2. j). Teksten i fortaletens punkt 11) understreker også muligheten for at EØS/EFTA-landene vil kunne ha anlegg for CO₂-håndtering som skal inkluderes i kvotesystemet.

I likhet med EU-landene, pålegges EØS/EFTA-landene etter artikkel 1 2. h) å innføre et tak på bedriftenes adgang til å bruke de prosjektbaserte kyotomekanismene. EØS-vedtaket inneholder videre i artikkel 1 2. h) og r) en tilpasning slik at dette skal være spesifisert ift. den samlede kvotemengden, og ikke tildelingen til hver enkelt kvotepliktig installasjon. På denne måten klargjøres det at også bedrifter som ikke tildeles vederlagsfrie kvoter kan benytte kvoter fra de prosjektbaserte kyotomekanismene.

Tilpasningsteksten inneholder i fortaletens punkt 17) og artikkel 1 2. l) også bestemmelser som sikrer EØS/EFTA-landene like rettigheter som EU-landene ved kvotehandel når kvotesystemet utvides til land utenfor EØS.

På den institusjonelle siden bygger tilpasningen på EØS-avtalens to-pilar-system. Disse bestemmelsene er innarbeidet dels i fortaletens punkter 16), 18) og 19) og dels i artikkel 1 2. c) og e) under registerforordningen. Dette innebærer at det er ESA som skal godkjenne EØS/EFTA-landenes tildelingsplaner og andre spørsmål som tilligger Kommisjonen i EU. Beslutningen refererer til at ESA skal forholde seg til relevante deler av retningslinjene for utfor-

ming av slike planer, metodikken Kommisjonen bruker for å vurdere planene og de beslutninger som har vært tatt ift. medlemslandene. EFTAs faste komité skal også etablere en rådgivende komité fra EØS/EFTA-landene, med Kommisjonen som observatør. Denne skal bistå ESA i behandlingen av tildelingsplanene. ESA skal også utføre enkelte tekniske oppgaver knyttet til oppfølging av beslutningene om tildelingsplanene.

ESA vil ved behandlingen av kvotetildelingen også vurdere forholdet til statsstøtteregulverket i EØS-avtalen, men ikke formelt beslutte om kvotetildelingen er i samsvar med statsstøtteregulverket. Det kan derfor ikke utelukkes at ESA også på et senere tidspunkt vil vurdere kvotetildelingens forhold til statsstøtteregulverket.

Beslutningens fortale, punkt 9), refererer til at Norge har etablert et kvotesystem for 2005–2007 og lagt rammer for systemet i 2008–2012 gjennom lov, forskrifter og beslutning om samlet kvotemengde, samt tak på bedriftenes adgang til å bruke kvoter fra de prosjektbaserte kyotomekanismene.

Det foretas også en rekke tilpasninger av direktivets frister for å reflektere at EØS-komiteebeslutningen ikke trer i kraft før tidligst i slutten av 2007.

4 Gjennomføring av rettsaktene i norsk rett

Parallelt med utviklingen av EUs kvotesystem, arbeidet norske myndigheter for å etablere et eget, nasjonalt kvotesystem i Norge. Før det ble avklart at Kommisjonen ville kreve at kvotedirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen, var det derfor allerede vedtatt norsk regelverk som langt på vei var sammenfallende med innholdet i kvotedirektivet og tilhørende rettsakter. Klimakvoteloven (lov av 17. desember 2004 nr. 99) og den tilhørende klimakvoteforskriften (forskrift av 23. desember 2004 nr. 1851) etablerte et kvotesystem i Norge fra 1. januar 2005.

Kvotesystemet for 2005–2007 var ment å være en innfasingsperiode før perioden 2008–2012 hvor Norge har en utslippsforpliktelse under Kyotoprotokollen. Det er orientert nærmere om det norske kvotehandelssystemet og om forholdet til EUs kvotehandelssystem i Ot.prp. nr. 13 (2004–2005) Om lov om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) og i Ot.prp. nr. 66 (2006–2007) Om lov om endringer i klimakvoteloven m.m. Klimakvoteloven omfatter imidlertid også forhold som ikke følger direkte av direktivet, dvs. valg av løsning der direktivet åpner for ulike tilpasninger.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

Lov om endringer i klimakvoteloven m.m. (lov av 29. juni 2007 nr. 93) endret det norske kvotesystemet, blant annet for å tilpasse det norske kvotesystemet ytterligere til EUs kvotesystem og gjennomføre kvotedirektivet i norsk rett. For det første ble unntaket for kvoteplikt for virksomhet som betaler CO₂-avgift opphevet. Dette førte til at energianleggene på kontinentalsokkelen og treforedlingsindustrien, samt landbaserte energianlegg over 20 megawatt som bruker fyringsolje blir inkludert i kvotesystemet. Fra og med 2005 omfatter kvotesystemet blant annet en del energianlegg over 20 MW, raffinier, mineralsk industri som produksjon av sement, kalk og leca. Kvotesystemet vil fra 2008 omfatte mer enn 40 % av de norske utslippene av klimagasser. Dette er om lag tre ganger så stort omfang som i 2005–2007, noe som først og fremst skyldes inkluderingen av petroleumssektoren. Mellom 100 og 150 virksomheter forventes å ha kvoteplikt.

For det andre ble det utviklet nye regler for tildeling av kvoter til norske virksomheter. Kvotesystemet for 2008–2012 vil gi en lavere samlet tildeling av vederlagsfrie kvoter enn i EU-landene, sammenlignet med totale utslipp fra de kvotepliktige virksomhetene i 2005.

I beslutningens fortale, punkt 9), fremgår at den samlede kvotemengden ikke skal overstige et nivå på 15 millioner tonn i årlig gjennomsnitt for 2008–2012, og at de kvotepliktiges bruk av de prosjektbaserte kyotomekanismene vil bli begrenset til 20 % av den samlede kvotemengden. Norske bedrifter vil være blant de bedriftene i Europa som har best adgang til å bruke disse mekanismene. Inkludering av andre virksomheter (iht. direktivets artikkel 24) enn de som har obligatorisk kvoteplikt, kan medføre en økning i kvotemengden.

På bakgrunn av de endringene som ble gjort i klimakvoteloven måtte det også foretas en rekke endringer i klimakvoteforskriften. Første runde med forskriftsendringer gjaldt tekniske justeringer av reglene for overvåking og rapportering av klimagassutslipp. Disse endringene er allerede vedtatt, jf. forskrift av 23. desember 2004 nr. 1851 klimakvoteforskriften, sist endret 14. september 2007.

Det gjenstår en rekke forskriftsendringer før kvotedirektivet med tilhørende rettsakter kan anses fullt ut gjennomført i norsk rett. Det vil i forskrift bli etablert regler for hvordan taket på de prosjektbaserte mekanismene skal fordeles på de kvotepliktige bedriftene. Videre vil det bli fastsatt regler for tildeling av kvoter fra en kvotereserve satt av til gasskraftverk som skal basere seg på rensing og høyeffektive kraftvarmeverk med konsesjon. Reviderte regler om klimakvoteregisteret og nye gebyr-

satser, vil også kreve endringer i klimakvoteforskriften. Regjeringen legger også opp til å inkludere utslipp fra produksjon av kunstgjødsel i kvotesystemet, og har åpnet for inkludering av andre virksomheter, noe som også må forskriftsfestes. Alle forskriftsendringer vil bli sendt på offentlig høring.

Regjeringen vil utarbeide en plan for tildeling av kvoter med en detaljert beskrivelse av det norske kvotesystemet. Planen vil reflektere den norske kvoteloven og kvoteforskriften, inkludert de beslutninger og forskriftsendringer som er beskrevet ovenfor. Planen skal legges frem for ESA til godkjenning. ESAs godkjenning er en forutsetning for at det norske kvotesystemet skal kunne kobles sammen med EUs kvotesystem.

Manglende tilknytning til EUs kvotesystem har gjort at Norge til nå ikke har hatt et operativt elektronisk kvoteregister. Statens forurensningstilsyn har etablert et elektronisk kvoteregister som kan settes i drift når beslutningen om koblingen til det europeiske kvotesystemet trer i kraft.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1 Konsekvenser for enkelt næringer

De økonomiske konsekvensene av inkluderingen av kvotedirektivet i EØS-avtalen kommer først og fremst som følge av at de norske kvotepliktige bedriftene og staten får tilgang til et kvotemarked som er om lag 100 ganger større enn det norske. Dette vil gi mulighet for kostnadseffektiv gjennomføring av klimatiltak på tvers av alle bedriftene i hele EUs kvotehandelssystem, og større likviditet for handel med kvoter.

Ot.prp. nr. 13 (2004–2005) og nr. 66 (2006–2007) beskriver økonomiske og administrative konsekvenser av gjennomføringen av et kvotesystem som er i samsvar med direktivets bestemmelser. Den norske klimakvoteloven er en gjennomføring av EUs kvotedirektiv. Landene har imidlertid stor handlefrihet mht. kvotetildelingen. Forslagene til endringer i CO₂-avgiften følger forøvrig ikke av direktivet.

Siden endringene i klimakvoteloven ble vedtatt i juni 2007, har Regjeringen tatt beslutninger vedrørende samlet kvotemengde og tak på bruk av de prosjektbaserte mekanismene, samt fulgt opp varslede endringer av CO₂-avgiften i budsjettet for 2008.

Energiutslipp fra kvotepliktige virksomheter i eksisterende landbasert industri vil iht. bestemmelsene i klimakvoteloven bli tildelt kvoter vederlags-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

fritt svarende til 87 prosent av gjennomsnittsutslippene i 1998 – 2001, mens kvotepliktige prosessutslipp tildeles vederlagsfrie kvoter tilsvarende 100 prosent av det samme grunnlaget. Dette utgjør om lag 5,5 millioner tonn per år og tilsvarer drøyt 80 prosent av disse virksomhetenes anslåtte utslipp i 2005. I tillegg kommer tildeling fra kvoterereserven.

For kvotepliktige virksomheter vil de økonomiske konsekvensene først og fremst avhenge av kvoteprisen og tildelingen av vederlagsfrie kvoter. Kvoteprisen vil være avgjørende for hvilke utslippsreducerende tiltak bedriftene vil velge å gjennomføre, samt for bedriftenes kostnader eller inntekter knyttet til kjøp og salg av kvoter. Kvoteprisen fastsettes i markedet og vil kunne variere fra dag til dag. Erfaringene fra EUs kvotesystem for 2005 – 2007 har vist at kvoteprisen kan variere betydelig.

Taket på bruk av de prosjektbaserte mekanismene kan få økonomiske konsekvenser for kvotepliktige virksomheter dersom prisforskjellen som for tiden observeres mellom EU-kvoter og kvoter fra Den grønne utviklingsmekanismen og Felles gjennomføring vedvarer, og taket på bruken av de prosjektbaserte mekanismene blir effektivt på bedriftsnivå.

Regjeringen har i forbindelse med statsbudsjettet for 2008 foreslått å fjerne CO₂-avgiften fra 1. januar 2008 for landbasert industri som får kvoteplikt. Dette innebærer en avgiftslettelse for kvotepliktig landbasert industri på 90 millioner kroner påløpt og 80 millioner kroner bokført i 2008. Samlet sett vil den økonomiske belastningen for eksisterende landbasert industri med kvoteplikt for 2008 til 2012 være om lag uendret. Det kan imidlertid være betydelige forskjeller både mellom bransjer og mellom bedrifter innad i samme bransje.

Det tildeles ikke vederlagsfrie kvoter til petroleumsinstallasjoner på norsk sokkel. Regjeringen har som utgangspunkt at de samlede utslippskostnadene for petroleumssektoren forutsettes videreført på tilnærmet dagens nivå. Dermed vil de økonomiske incentivene for utslippsreduksjoner på sokkelen opprettholdes. I forslaget til statsbudsjett for 2008 er CO₂-avgiften for petroleumsindustrien foreslått redusert tilsvarende den antatte kvoteprisen i EUs kvotemarked. Regjeringen har tatt utgangspunkt i den daværende noterte kvoteprisen på EU-kvoter mot levering i desember 2008, som var om lag 160 kroner/tonn, og ikke i prisen på kvoter fra Den grønne utviklingsmekanismen, som har ligget 30–40 kroner lavere. Dette innebærer at den økonomiske belastningen for petroleumsindustrien i 2008 ift. 2007 beregningsteknisk blir uendret selv uten begrensning på bruk av kvoter fra de prosjektbaserte mekanismene.

For de kvotepliktige virksomhetene vil det også være økonomiske og administrative konsekvenser knyttet til søknad om særskilt utslippstillatelse for kvotepliktige utslipp, søknad om vederlagsfrie kvoter dersom de er berettiget til dette, rapportering av utslipp samt forvaltning av kvoter i kvoteregisteret. De bedriftene som er inkludert i kvotesystemet for 2005 – 2007 har etablert rutiner for dette, og for disse vil eventuelle forskjeller fra 2005 – 2007 komme fra endringer i tildelingsform. Virksomhet med kvoteplikt i perioden 2005 – 2007 trenger i utgangspunktet ikke en ny tillatelse til kvotepliktige utslipp for 2008 – 2012. I og med at EUs retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp på enkelte punkter endres med virkning for neste periode, vil det imidlertid være behov for å gjennomgå og eventuelt foreta endringer i de eksisterende tillatelsene til kvotepliktige utslipp.

Virksomhet som ikke tidligere har hatt kvoteplikt, må søke Statens forurensningstilsyn om særskilt utslippstillatelse for kvotepliktige utslipp. Kvoteplikten for disse virksomhetene vil gjelde fra 1. januar 2008. Av hensyn til saksbehandlingen måtte søknadene om særskilt utslippstillatelse etter forurensningsloven § 11 annet ledd, foreligge innen 10. oktober 2007. Dersom virksomheter ikke har søkt i tide, risikerer de å mangle nødvendige utslippstillatelser fra 1. januar 2008.

Dette stiller seg annerledes for utslipp fra virksomheter som inkluderes i kvotesystemet gjennom særskilt prosedyre etter kvotedirektivets artikkel 24. Disse virksomhetene vil få egen frist til å søke om vederlagsfri tildeling av kvoter. Utslippene fra disse virksomhetene vil ikke bli kvotepliktige tidligst før søknaden om innlemmelse i kvotesystemet er godkjent av ESA.

5.2 Konsekvenser for statens inntekter og utgifter

Staten vil få redusert inntekt fra CO₂-avgiften når avgiften avvikles for kvotepliktig landbasert industri og reduseres for petroleumsinstallasjoner på norsk sokkel. En avvikling av CO₂-avgiften for landbasert industri er anslått å gi et inntektstap på 90 millioner kroner påløpt og 80 millioner kroner bokført i 2008.

Som fremgår av beslutningens fortale punkt (9) skal den samlede kvotemengden som tilføres EUs kvotemarked ikke overstige et årlig gjennomsnittsnivå på 15 millioner tonn. Den samlede kvotemengden avgjør hvor mange kvoter staten kan selge og tildele vederlagsfritt. Kvoter som ikke tildeles vederlagsfritt, kan selges. I Ot.prp. nr. 66 (2006–2007) ble det gitt et anslag på antallet vederlagsfrie kvoter

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

på 6–7 millioner tonn i året. Et slikt nivå innebærer at kvoter for om lag 8–9 millioner tonn i gjennomsnitt pr. år vil kunne selges i det europeiske markedet. Staten vil kunne få et betydelig proveny knyttet til salg av kvoter inn i kvotesystemet. Salg av kvoter vil imidlertid øke statens behov for kjøp av kvoter gjennom kyotomekanismene tilsvarende. Det er gitt en fremstilling av statens kjøp og salg av klimakvoter i St.prp. nr. 1 (2007–2008) Finansdepartementet i kapitlene 1638 og 4638. Dersom den observerte prisforskjellen mellom EU-kvoter og kvoter fra Den grønne utviklingsmekanismen vedvarer, vil salg av kvoter i EUs kvotemarked kunne bidra til en netto økning i statens inntekter fordi et tilsvarende antall kvoter vil kunne skaffes til en lavere pris gjennom kyotomekanismene.

6 Konklusjon og tilrådning

Miljøverndepartementet anser at en innlemmelse av kvotedirektivet i EØS-avtalen vil bidra til kostnadseffektive utslippsreduksjoner av klimagasser i Norge.

Miljøverndepartementet tilrår at Norge godkjenner beslutningen i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

st a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter, i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/

87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, endret ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «avtalen», særlig artikkel 98, og

på følgende bakgrunn:

- 1) Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 127/2007 av 28. september 2007¹.
- 2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF² skal innlemmes i avtalen.
- 3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/101/EF av 27. oktober 2004 om endring av direktiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet, i samsvar med Kyoto-protokollens prosjektbaserte ordninger³ skal innlemmes i avtalen.
- 4) Kommisjonsforordning (EF) nr. 2216/2004 av 21. desember 2004 om et standardisert og sikkert registersystem i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF og europaparlaments- og rådsvedtak nr. 280/2004/EF⁴ skal innlemmes i avtalen.
- 5) Kommisjonsvedtak 2004/156/EF av 29. januar 2004 om opprettelse av retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁵ skal innlemmes i avtalen.
- 6) Kommisjonsvedtak 2006/780/EF av 13. november 2006 om unngåelse av dobbelttelling av reduksjoner i klimagassutslippet innenfor rammen av Fellesskapets ordning for handel med utslippskvoter når det gjelder prosjektvirksomhet i henhold til Kyotoavtalen, i samsvar med

europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁶ skal innlemmes i avtalen.

- 7) Rådsvedtak 2002/358/EF av 25. april 2002 om godkjenning på Det europeiske fellesskaps vegne av Kyoto-protokollen til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og felles oppfyllelse av forpliktelsene som følger av denne er ikke innlemmet i avtalen.
- 8) Europaparlaments og rådsvedtak nr. 280/2004/EF av 11. februar 2004 om en overvåkningsordning for Fellesskapets utslipp av klimagasser og for gjennomføring av Kyoto-protokollen⁷ er ikke innlemmet i avtalen, og de spesifikke rapporteringskravene i henhold til vedtakets artikkel 3, som gjentatt ved direktiv 2003/87/EF, får derfor ikke anvendelse for EFTA-statene.
- 9) Norge opprettet med virkning fra 1. januar 2005 en ordning for handel med kvoter for utslipp av klimagasser gjennom Lov av 17. desember 2004 nr. 99, med tilknyttede forskrifter av 23. desember 2004, som endret 15. mars 2005. Endringer av loven med henblikk på perioden 2008 – 2012 trådte i kraft 1. juli 2007, og ytterligere endringer av de nasjonale forskriftene ble gjort 14. september 2007. I henhold til den norske ordningen vil det ikke bli tildelt kvoter for perioden som begynner i 2008, for overskytende kvoter fra den innledende treårsperioden som begynte i 2005. Norge har kunngjort at underlagt gjeldende godkjenningsordninger vil landet ikke tildele kvoter på mer enn 15 millioner tonn, og at den maksimale mengden av CER og ERU som kan benyttes av driftsansvarlige ikke vil overstige 20 % av de tildelte kvoter. Det finnes for tiden ikke lignende ordninger i Island eller Liechtenstein. Det er iverksatt tiltak for å redusere utslippene av klimagasser fra installasjoner på Island som ville falle inn under anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF, herunder installasjonene angitt i et vedlegg til dette vedtak, som berettiger at de unntas fra dette direktivs virkeområde i det tidsrom slike tiltak gjelder.

¹ Ennå ikke kunngjort.

² EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32.

³ EUT L 338 av 13.11.2004, s. 18.

⁴ EUT L 386 av 29.12.2004, s. 1.

⁵ EUT L 59 av 26.2.2004, s. 1.

⁶ EUT L 316 av 16.11.2006, s. 12.

⁷ EUT L 49 av 19.2.2004, s. 1.

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

- 10) De forskjellige situasjonene i de forskjellige EF-TA-statene må tas i betraktning. Det må tas særlig hensyn til Islands forpliktelser under Kyoto-protokollen, ettersom Island har meldt at landet benytter seg av bestemmelsene i vedtak 14/CP.7 fra konferansen mellom Kyoto-protokollens parter om virkningen av enkeltstående prosjekter på utslippene i forpliktelsesperioden.
- 11) EFTA-statene kan ha installasjoner med utstyr for fangst og lagring av karbon i perioden 2008 – 2012 som vil bli unilateralt inkludert i EU-ordningen for handel med utslippskvoter på en slik måte at utslipp som fanges og lagres permanent vil bli trukket fra de målte utslippene fra en installasjon. Denne beslutning vedrører ikke tildelingen av kvoter til slike installasjoner.
- 12) Denne beslutning berører ikke avtalepartenes selvråderett når det gjelder internasjonale forhandlinger om klimaendringer, i særdeleshet i forbindelse med De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og Kyoto-protokollen, i annen utstrekning enn hva som framgår av de rettsakter som innlemmes i EØS-avtalen gjennom denne beslutning. EFTA-statene skal imidlertid ta rettmessig hensyn til de forpliktelser de har påtatt seg ved EØS-avtalen.
- 13) Hver EFTA-stat er ansvarlig for å gjennomføre politikk og tiltak for å oppfylle sine internasjonale forpliktelser i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og Kyoto-protokollen.
- 14) EFTA-statene skal fortsatt gis mulighet til å bidra til arbeidet i klimaendringskomiteen som bistår Kommisjonen i henhold til direktiv 2003/87/EF artikkel 23, og framlegge sine nasjonale tildelingsplaner til drøfting i denne komiteen.
- 15) EFTA-statene kan delta i internasjonal kvotehandel som parter i Kyoto-protokollen med enhver annen part angitt i dens vedlegg B.
- 16) EFTA-statene skal omfattes av Fellesskapets uavhengige transaksjonsdagbok. Den sentrale forvalteren for Fellesskapets uavhengige transaksjonsdagbok skal utføre sine oppgaver med henblikk på EFTA-statene, og EFTAs overvåkingsorgan skal være det kompetente organ for å gi de nødvendige pålegg til den sentrale forvalteren med henblikk på bestemmelser i forbindelse med anvendelsen av forskrift (EF) nr. 2216/2004 for EFTA-statene.
- 17) Når en avtale i henhold til direktiv 2003/87/EF artikkel 25 inngås, skal det ikke diskrimineres mot EFTA-statene og deres driftsansvarlige sammenliknet med EF-medlemsstatene og deres driftsansvarlige.
- 18) EFTAs overvåkingsorgan skal samarbeide tett

med Kommisjonen når Overvåkingsorganet må utføre oppgaver med henblikk på EFTA-statene som Kommisjonen er ansvarlig for når det gjelder EF-medlemsstatene i henhold til direktiv 2003/87/EF, forskrift (EF) nr. 2216/2004, vedtak 2004/156/EF og vedtak 2006/780/EF. Disse oppgaver omfatter blant annet vurdering av en nasjonal tildelingsplan i henhold til direktiv 2003/87/EF artikkel 9 nr. 3 for hvert tidsrom angitt i artikkel 11 nr. 2, samt enhver søknad om ensidig innlemmelse av ytterligere former for virksomhet og ytterligere gasser i henhold til artikkel 24.

- 19) EFTA-statenes faste komité har til hensikt å gjøre et vedtak om å opprette en rådgivende komité i EFTA til å bistå EFTAs overvåkingsorgan ved utøvelsen av disse oppgavene. Kommisjonens representant skal delta som observatør i denne komiteen. Vurderingen av EFTA-statenes overholdelse av bestemmelsene som stammer fra direktivet, særlig når det gjelder samlede kvoter, skal ta hensyn til de klimapolitiske vurderinger og tiltak som er relevante for denne avtale. EFTAs overvåkingsorgan skal imidlertid ikke uttale seg nærmere om de enkelte EFTA-statenes oppnåelse av sine internasjonale forpliktelser når det gjelder reduksjon av utslippene av klimagasser. Vedtaket om en nasjonal tildelingsplan skal være i samsvar med kriteriene i vedlegg III til direktiv 2003/87/EF og særlig med de aktuelle bestemmelser når det gjelder metodikk i henhold til Kommisjonens veiledningsdokumenter COM(2003) 830 endelig, COM(2003) 703 endelig og COM(2003) 725 endelig når det gjelder vurderingen av en nasjonal tildelingsplan i henhold til direktiv 2003/87/EF artikkel 9 nr. 3 samt Kommisjonens vedtak om nasjonale tildelingsplaner –

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 1f (rådsvedtak 96/61/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **32003 L 0087**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32).»
2. Etter nr. 21ak (europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/107/EF) skal nye nr. 21al–21ao lyde:

«21al. **32003 L 0087**: Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagas-

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

ser i Fellesskapet og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32), endret ved:

- **32004 L 0101:** Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/101/EF av 27. oktober 2004 (EUT L 338 av 13.11.2004, s. 18).

Direktivets bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

- a) Med forbehold for framtidige beslutninger i EØS-komiteen bemerkes at følgende fellesskapsrettsakter ikke er innlemmet i EØS-avtalen:

- i) Rådsvedtak 2002/358/EF av 25. april 2002 om godkjenning på Det europeiske fellesskaps vegne av Kyoto-protokollen til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring og felles oppfyllelse av forpliktelsene som følger av denne,

- ii) Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 280/2004/EF av 11. februar 2004 om en overvåkingsordning for Fellesskapets utslipp av klimagasser og for gjennomføring av Kyotoprotokollen.

- b) EFTA-statene skal være fritatt fra direktivets bestemmelser når det gjelder tidsrommet på tre år som begynner 1. januar 2005, som det vises til i artikkel 11 nr. 1.

- c) I artikkel 9 nr. 1 annet ledd tilføyes følgende:

«For tidsrommet på fem år som begynner 1. januar 2008 skal en EFTA-stats plan offentliggjøres og meddeles senest så snart EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av dette direktiv i avtalen er trådt i kraft.»

- d) I artikkel 9 nr. 3 skal ordene «innen tre måneder» forstås som «innen to måneder eller snarest mulig deretter» med henblikk på tidsrommet på fem år som begynner 1. januar 2008.

- e) For tidsrommene som det refereres til i artikkel 11 nr. 2 og for det samlede antall kvoter som tildeles for hver periode i henhold til artikkel 11 nr. 2, kan hver EFTA-stat tildele en større andel av sine kvoter mot betaling enn enhver begrensning fastsatt i artikkel 10.

- f) I artikkel 11 nr. 2 tilføyes følgende:

«For tidsrommet på fem år som begynner 1. januar 2008 og så langt det gjelder en EFTA-stat, skal denne beslutningen treffes minst 2 måneder før begynnelsen av det aktuelle tidsrommet eller snarest mulig deretter.»

- g) I artikkel 11 nr. 3 skal ordene «traktaten, særlig artikkel 87 og 88» forstås som «avtalen, særlig artikkel 61 og 62».

- h) I artikkel 11a nr. 1 skal første setning lyde:

«Underlagt nr. 3 kan EFTA-statene i hvert tidsrom som nevnt i artikkel 11 nr. 2 tillate at driftsansvarlige bruker CER og ERU fra prosjektvirksomhet i fellesskapsordningen som en prosentandel av sin samlede kvote.»

- i) I artikkel 16 nr. 3 skal annen setning lyde:

«EFTA-statene skal innføre bøter for overskridelse av maksimumsutslipp som tilsvarer bøkene i EF-medlemsstatene.»

- j) I artikkel 19 nr. 1 tilføyes følgende:

«Liechtenstein kan la sitt register drive av Sveits.»

- k) I artikkel 20 skal nytt nr. 4 lyde:

«4. Utstedelse, overdragelse og annullering av kvoter som vedrører EFTA-statene og deres driftsansvarlige skal registreres i den uavhengige transaksjonsdagboken som det refereres til i nr. 1.

Den sentrale forvalteren skal ha myndighet til å utføre oppgavene angitt i nr. 1 – 3 når det gjelder EFTA-statene og deres driftsansvarlige.»

- l) I artikkel 25 skal nytt nr. 3 lyde:

«3. Kvoter innenfor fellesskapsordningen omfatter kvoter som utstedes eller omsettes av EFTA-statene eller deres driftsansvarlige i henhold til fellesskapsordningen. Etter inngåelsen fra Fellesskapets side av en avtale som angitt i nr. 1, skal det ikke skilles mellom slike kvoter.

Kommisjonen skal på et tidlig stadium underrette EFTA-statene når det gjelder forhandlinger om

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

- og inngåelse av avtaler i henhold til denne artikkel.»
- m) EFTA-statene som deltar i EU-ordningen for handel med utslippskvoter skal gi opplysninger i henhold til de relevante krav i artikkel 30 nr. 3 første ledd, mens rapporteringskravene i annet ledd ikke får anvendelse.
- n) I begynnelsen av vedlegg III nr. 1 tilføyes følgende:
«EFTA-statenes internasjonale forpliktelser utenfor rammene av denne avtale skal ikke underlegges vurdering av EFTAs overvåkingsorgan.»
- o) I vedlegg III nr. 2 skal ordene «vurdering av de faktiske og planlagte framskritt» med henblikk på EFTA-statene erstattes med «verifiserte utslippsdata rapportert av installasjoner i henhold til direktivet, nasjonale registreringssystemer og nasjonale kommunikasjoner innlevert til UNFCCC-sekretariatet».
- p) I vedlegg III nr. 4 skal ordene «Felleskapets andre lovgivningsmessige og politiske instrumenter» erstattes med «andre lovgivningsmessige instrumenter innlemmet i avtalen.»
- q) I vedlegg III nr. 5 skal ordene «traktaten, særlig artikkel 87 og 88» forstås som «avtalen, særlig artikkel 61 og 62».
- r) Vedlegg III nr. 12 erstattes med følgende:
«Planen skal angi det høyeste antallet for CER og ERU som driftsansvarlige kan bruke i ordningen for handel med utslippskvoter, som en prosentandel av de totale kvotene.»
- s) EFTA-statene skal innen 31. desember 2007 sette i kraft de lover, forskrifter og administrative bestemmelser som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.
- t) Forbrenningsanlegg på Island som har nominell varmeeffekt på over 20 MW (unntatt installasjoner for farlig avfall og kommunalt avfall), men som har rapporterte utslipp til den kompetente myndighet på under 25 000 tonn karbondioksidekvivalenter (ikke inkludert utslipp fra biomasse) i hvert av de 3 årene som går forut for innleveringen av en nasjonal tildelingsplan for en periode, skal være unntatt fra dette direktivs bestemmelser i det tidsrom den aktuelle planen ville gjelde, forutsatt at den aktuelle kompetente myndighet viser til EFTAs overvåkingsorgans tilfredshet at den gjennomfører annen politikk og andre tiltak som fører til samme resultater som direktiv 2003/87/EF. Følgelig får kravet i henhold til artikkel 9 nr. 1 om å innlevere en plan ikke anvendelse så lenge ingen installasjoner eller aktiviteter i henhold til direktiv 2003/87/EF vedlegg I måtte være omfattet av den nasjonale tildelingsplanen.
- u) EFTAs overvåkingsorgan skal anvende de relevante deler av metodikken som beskrevet i Kommisjonens veiledningsdokumenter COM(2003) 830 endelig, COM(2003) 703 endelig og COM(2003) 725 endelig når det gjelder vurderingen av en nasjonal tildelingsplan i henhold til direktiv 2003/87/EF artikkel 9 nr. 3, som anvendt i Kommisjonens vedtak om nasjonale tildelingsplaner.
- 21am. **32004 D 0156:** Kommisjonsvedtak 2004/156/EF av 29. januar 2004 om opprettelse av retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 59 av 26.2.2007, s. 1).
- 21an. **32004 R 2216:** Kommisjonsforordning (EF) nr. 2216/2004 av 21. desember 2004 om et standardisert og sikkert registersystem i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF og europaparlaments- og rådsvedtak nr. 280/2004/EF (EUT L 386 av 29.12.2004, s. 1).
- Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:
- a) Tilpasning k) til direktiv 2003/87/EF får tilsvarende anvendelse for forordningen.
- b) I artikkel 6 nr. 3 skal nytt ledd lyde:
«Dersom det gjelder registre i EFTA-statene, skal den sentrale forvalteren motta pålegg fra EFTAs overvåkingsorgan.»
- c) I artikkel 8 nr. 4 skal ordene «og EFTAs overvåkingsorgan» tilføyes etter ordet «Kommisjonen».

Om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter

d) I artikkel 44 nr. 1 skal ordene «1. januar 2007» forstås som «15. desember 2007».

e) I artikkel 44 skal nytt nr. 4 lyde:
«4. Når det gjelder tabeller over nasjonale tildelingsplaner for EFTA-statene skal den sentrale forvalteren motta pålegg fra EFTAs overvåkingsorgan.»

21ao. **32006 D 0780:** Kommisjonsvedtak 2006/780/EF av 13. november 2006 om unngåelse av dobbelttelling av reduksjoner i klimagassutslippet innenfor rammen av Fellesskapets ordning for handel med utslippskvoter når det gjelder prosjektvirksomhet i henhold til Kyotoavtalen, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 316 av 16.11.2006, s. 12).»

Artikkel 2

Teksten til direktiv 2003/87/EF og 2004/101/EF, forordning (EF) nr. 2216/2004 og vedtak 2004/156/EF og 2006/780/EF på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 27. oktober 2007, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter avtalens artikkel 103 nr. 1⁸

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, 26. oktober 2007.

For EØS-komiteen
Formann

Stefán Haukur Jóhannesson

EØS-komiteens sekretærer

Bergdís Ellertsdóttir

Matthias Brinkmann

Vedlegg

til EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007

Forbrenningsanlegg på Island med nominell varmeeffekt på over 20 MW:

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Síldarvinnslan á Siglufirði;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Síldarvinnslan á Seyðisfirði;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Eskja á Eskifirði;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Síldarvinnslan á Neskaupsstað;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, HB Granda á Akranesi;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Ísfélag Vestmanneyja;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Skeggey Höfn;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Síldarvinnslan í Helguvík;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Loðnavinnslan á Fáskrúðsfirði;

Fiskemel- og fiskeoljefabrikk, Vinnslustöðin í Vestmanneyjum;

Reservekraftverk for Alcan aluminumsverk;

Reservekraftverk Reykjavík Energy.

⁸ Forfatningsrettslige krav angitt.

Trykk: A/S O. Fredr. Amesen, November 2007

241 601